

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jana Passera a soudců Mgr. Davida Hipšra a JUDr. Michala Mazance v právní věci žalobce: J. V., proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Masarykova 31, Brno, proti rozhodnutí Finančního ředitelství v Brně ze dne 28. 4. 2011, čj. 4953/11-1506-706611, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 11. 10. 2013, čj. 30 Af 63/2013 – 17,

t a k t o :

- I. Žádost žalobce o prodloužení lhůty k doplnění odůvodnění kasační stížnosti ze dne 20. 11. 2013 proti v záhlaví označenému usnesení krajského soudu **se z a m í t á .**
- II. Řízení o kasační stížnosti **se z a s t a v u j e .**
- III. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Finanční úřad ve Zlíně rozhodnutím ze dne 22. 12. 2010, čj. 256574/10/303942705600, zřídil zástavní právo k nemovitostem žalobce za účelem zajištění jeho daňových pohledávek.

[2] Finanční ředitelství v Brně rozhodnutím ze dne 28. 4. 2011, čj. 4953/11-1506-706611, zamítlo odvolání žalobce proti shora uvedenému rozhodnutí správce daně.

[3] Rozhodnutí žalovaného napadl žalobce žalobou nejprve dne 31. 5. 2012 u Okresního soudu ve Zlíně a poté, kdy okresní soud řízení o žalobě zastavil usnesením ze dne 19. 6. 2013, podal dne 12. 7. 2013 správní žalobu u Krajského soudu v Brně. Krajský soud žalobu odmítl usnesením ze dne 11. 10. 2013, čj. 30 Af 63/2013 – 17, a to pro opožděnost dle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. Poukázal na dvouměsíční lhůtu k podání žaloby ve správním soudnictví s tím, že žalobou napadené rozhodnutí bylo žalobci doručeno 13. 5. 2011. Žalobce však podal žalobu k okresnímu soudu až více než 10 měsíců po marném uplynutí lhůty.

[4] Proti usnesení krajského soudu podal žalobce (stěžovatel) kasační stížnost, v níž požádal o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti. Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 24. 2. 2014, čj. 8 Afs 86/2013 – 22, zamítl stěžovatelovu žádost z důvodu, že se jedná o zjevně neúspěšný návrh ve smyslu § 36 odst. 3 s. ř. s. Zaujal názor, že včasnost resp. opožděnost podané žaloby byla zjevná již při jejím podání a nebyla závislá na předběžném posouzení povahy návrhu nebo na dokazování. Správní spis obsahuje žalobou napadené rozhodnutí včetně podepsané doručky. Soud stěžovatele současně vyzval, aby zaplatil soudní poplatek za kasační stížnost, předložil plnou moc udělenou jím advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti a současně doplnil kasační stížnosti o kasační důvody a o petit.

[5] Stěžovatel na výzvu soudu reagoval podáním ze dne 20. 3. 2014, v němž uvedl, že se obrátil na Českou advokátní komoru, aby mu přidělila advokáta. Nejvyšší správní soud proto požádal o prodloužení lhůty pro odůvodnění kasační stížnosti. Soud by neměl opomenout podstatu posuzované věci. Stěžovatel totiž podal žalobu nejprve u Okresního soudu ve Zlíně, který jej účelově zčásti odkázal do správního soudnictví. Nejvyšší správní soud by si měl podle stěžovatele „*ujasnit následky, které plynou podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s., které je překvalifikováno do pojmu „zjevně neúspěšný návrh“ podle § 36 odst. 3 s. ř. s., kde dokazování o vině je jasně prokázáno (...).*“

[6] Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval stěžovatelovou žádostí o prodloužení lhůty k odůvodnění kasační stížnosti. Podle § 106 odst. 3 věta třetí s. ř. s. může soud lhůtu k doplnění kasační stížnosti na včasnou žádost stěžovatele z vážných důvodů prodloužit, nejdéle však o další měsíc. V projednávané věci sice stěžovatel podal svou žádost včas, nicméně v ní neprokázal důvody, které by bylo možné považovat za závažné ve smyslu uvedeného ustanovení. Jelikož v posuzované věci nebyly splněny zákonné podmínky pro prodloužení lhůty k doplnění kasační stížnosti, soud danou žádost zamítl. Nejvyšší správní soud v posuzované věci neodhlédl ani od toho, že stěžovatel měl více jak měsíc na to, aby udělil plnou moc advokátovi, který by za něj odůvodnil kasační stížnost. Nejvyšší správní soud neopomenul ani to, že stěžovatel ve stanovené lhůtě nesplnil poplatkovou povinnost (viz dále), aniž by také v tomto směru požádal (a to z vážných omluvitelných důvodů) o prodloužení soudem určené lhůty (viz § 40 odst. 5 s. ř. s.).

[7] Nejvyšší správní soud pro úplnost dále uvádí, že již v usnesení čj. 8 Afs 6/2013 – 22 poukázal na to, že kasační stížnost stěžovatele představuje zjevně neúspěšný návrh. Důsledky nezaplaceného soudního poplatku nemohou být pro stěžovatele překvapivé. Je rovněž vhodné připomenout názor Nejvyššího správního soudu v rozsudku ze dne 27. 9. 2005, čj. 3 As 30/2005 – 66, že podání žaloby u civilního soudu až po uplynutí lhůty pro podání správní žaloby (§ 72 odst. 1 s. ř. s.) způsobuje opožděnost i posléze podané správní žaloby, byť by byla podána v měsíční lhůtě od pravomocného zastavení občanského soudního řízení.

[8] Nejvyšší správní soud si je rovněž vědom toho, že ve věci vedené pod sp. zn. 8 Afs 86/2013 ustanovil stěžovateli zástupce pro řízení o kasační stížnosti. Na rozdíl od nyní projednávané věci obsahovala kasační stížnost též tvrzení zpochybňující doručení žalobou napadeného rozhodnutí a pravost podpisu stěžovatele na doručence. Nebyla proto soudem v uvedené věci posouzena jako zjevně neúspěšný návrh.

[9] Podle § 4 odst. 1 písm. d) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, poplatková povinnost vzniká podáním kasační stížnosti. Podle § 9 odst. 1 téhož zákona soud vyzve poplatníka k zaplacení soudního poplatku ve lhůtě, kterou mu určí, nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním kasační stížnosti zaplacen. Po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví. Podle § 47 písm. c) s. ř. s. soud řízení usnesením zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon.

[10] Jak vyplývá ze shora uvedeného, stěžovatel společně s podáním kasační stížnosti neuhradil soudní poplatek. Nejvyšší správní soud jej proto usnesením čj. 8 Afs 6/2013 – 22 vyzval, aby tak učinil ve lhůtě jednoho měsíce od doručení tohoto usnesení. Současně jej poučil o tom, že nebude-li poplatek ve stanovené lhůtě zaplacen, soud řízení zastaví. Tato výzva byla stěžovateli doručena dne 3. 3. 2014. Soudem určená lhůta pro zaplacení soudního poplatku tedy uplynula dne 3. 4. 2014. Stěžovatel ve lhůtě stanovené soudem ani následně soudní poplatek splatný podáním kasační stížnosti nezaplatil.

[11] Jelikož v posuzované věci nebyly splněny podmínky řízení o kasační stížnosti, Nejvyšší správní soud řízení podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích ve spojení s § 47 písm. c) a § 120 s. ř. s. zastavil.

[12] Podle § 60 odst. 3 s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s. nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 22. dubna 2014

JUDr. Jan Passer
předseda senátu